

Nr 629

Av herr **Nilsson** i Bästekille och fru **Boman**, om åtgärder i syfte att giva den 6 juni ställning av svensk nationaldag med helgdags karaktär och kyrklig prägel.

I olikhet med många andra länder har Sverige icke någon erkänd nationaldag. I viss mån firas den 6 juni, Svenska flaggans dag, som sådan, men en allmän nationell uppslutning på denna dag förhindras av att den ej har helgdags karaktär och det stora flertalet av vårt folk har icke tillfälle att på något sätt celebrera dagen eller deltaga i de festligheter som anordnas.

Diskussioner om att bestämma nationaldag samt giva denna dag helgdags ställning har förekommit vid ett flertal tillfällen. Som en enande symbol för vår svenska frihet och självständighet skulle en nationaldag spela en stor roll.

Under de fyrtio år den 6 juni firats som Svenska flaggans dag har den i vårt folks medvetande alltmer kommit att betraktas som en nationell högtidsdag. Anslutningen från allmänheten har också ökat i omfattning, och festligheter äger rum å ett flertal större orter i landet. Även svenska utlandskolonier firar dagen.

Det synes oss vara lämpligt, dels att bestämma nationaldag i Sverige, dels att till denna dag fastställa den 6 juni dels ock att åt denna dag giva helgdags karaktär med kyrklig prägel. Ett sådant beslut skulle säkerligen med största tillfredsställelse hälsas av hela vårt folk.

Med stöd av det anförda får vi hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att åtgärder vidtages i syfte att giva den 6 juni ställning av svensk nationaldag med helgdags karaktär och kyrklig prägel.

Stockholm den 26 januari 1956

Jöns Nilsson
i Bästekille

Märta Boman
